

[Ellemann-Jensen]

ma summarum: man får en samlet forøgelse af forbrugsmuligheden på 31.450 kr., og så skriver man: og andet er der i virkeligheden ikke sket. Man undlader fuldstændig at se på, hvad der er sket dér, hvor man låner de 51.000 kr. Hvordan er opsparingen påvirket dér? Hvad er der sket dér, hvor man betaler rente af dette lån? Hvad sker der af beskatning dér? Hvad sker der dér, hvor de 51.000 kr. bliver placeret? Hvordan påvirker det strømninger på kapitalmarkedet m. v.? Hvad sker der rent tidsmæssigt?

Det, der ligger bag en transaktion som den, der beskrives her, er jo, at der sker tidsmæssige forskydninger imellem forskellige menneskers forbrugsmuligheder, og det er det, der er humlen i det hele. Den person, der har indskudt de 51.000 kr., skal på et tidspunkt ud i fremtiden begynde at betale skat af noget afkast af de 51.000 kr. Nej, man har bare ganske fikst og elegant skåret alle disse udenomsværker væk. Man har koncentreret sig om det enkelte menneskes situation inden for et begrænset tidsrum, og det, man får ud af det, er en skattefidus.

(Kort bemærkning).

Kallesøe (KF):

Hr. Wilhjelm hævder, at jeg ikke har læst på lektien, at det er et forslag, der har været behandlet for flere måneder siden, jeg har kommenteret. Det er det ikke. Det, der er til behandling i dag, er bl. a. beslutningsforslag nr. B 21, hvor der i bemærkningerne står:

»Som bl. a. Bonde Nielsen-sagen har vist, står de kommunale ligningsmyndigheder fuldstændig magtesløse over for forbundne selskaber og hovedaktionærer i sådanne, som bevidst tilslører deres indkomst- og formueforhold ved at anvende forskudt regnskabsår« osv., osv.

Jeg sagde blot, at der kunne være saglige grunde for, at man havde forskudt regnskabsår. Jeg forstår på de indlæg, hr. Wilhjelm er kommet med, at vi mener noget forskelligt, når vi bruger ordene »unddragelser« og »fiduser«. Unddragelser opfatter jeg som noget, der er kriminelt. Hr. Wilhjelm føler, at man godt kan lave unddragelser, når bare man benytter sig af loven. Jeg betragter ikke noget som en fidus, hvis det er fuldt legalt. Jeg forstår altså, at det er forskelligt sprog-

brug. Men jeg indrømmer, at jeg aldrig har været medlem af VS.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har ikke argumenteret med hr. Wilhjelm skriftlige bemærkninger, fordi der er brugt ordene: hvis f. eks. en arbejdsløs. Det, hr. Wilhjelm sagde heroppefra – sådan opfattede jeg det – var, at når en arbejdsløs gør det, og det ofte af ukendskab, så bliver han hængt ud. Men når den anden gør det af ukendskab, så bliver han ikke hængt ud, og der bør være ligestilling. Dér mener jeg bare, at vi skal vende det om og sige, at når det er ukendskab i begge tilfælde, så skal de ikke hænges ud, men selvfølgelig skal det rettes.

Må jeg sige med hensyn til beslutningsforslag nr. B 17 – det er det, der handler om muligheden for at skaffe sig pension på anden vis – at jeg er fuldstændig klar over, at offentligt ansatte, der ikke har pension, er de eneste, der ikke kan benytte sig af adgangen til kapitalpension, og jeg synes, det er urimeligt. Men hvis vi fjerner adgangen, så er der én gruppe til, som bliver behandlet urimeligt, og det er de erhvervsdrivende, for det er som regel deres mulighed. Derfor bør vi se på alle disse regler, det er jeg helt enig med hr. Wilhjelm i.

Nu kan man jo ikke nå alting i lobet af de fem minutter, vi har til at gennemgå så mange lovforslag – undskyld, den tid, vi har til det, er forlænget.

Så er der jo en anden overordnet betragtning, som jeg synes vi burde anvende på alle disse former for adgang til pension, også dem, der falder ind under 3.000 kr.s reglen. Det er, at siden vi i 1922 fik indført 3.000 kr.s fradraget, der dengang drejede sig om 400 kr., tror jeg det var, så er der jo altså sket det, at samfundet er gået over til fuld folkepension. Vi har taget hensyn til det, når det gælder tjenestemændenes pension, men vi har ikke taget hensyn til det, når det gælder reglerne for disses adgang til at fradrage under 3.000 kr.s reglen, og det burde vi tage op til en samlet vurdering. Men jeg er ikke enig i, at alt skal afskaffes, for det er, som det blev sagt her, og det var sådan et godt udtryk, jo et husmandsfradrag, vi er begyndt med, og det er jo ikke dem, vi skal ramle ud efter først.